

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ED 2063 การสอนภาษาไทย
ระดับประถมศึกษาปีการศึกษา 2563 ของนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด*
Factors Affecting Learning Achievement ED2063 Course, Teaching Thai
Language at Elementary Level in Academic Year 2020 of Students in
the Field of Primary Education, Faculty of Education,
Mahamakut Buddhist University, Roi Et Campus

จำเนียร ฉิรินัง¹

Jamnian Chirinung¹

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด¹

Mahamakut Buddhist University Roi Et Campus¹

Email : jamnmbu101@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ED 2063 การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีการศึกษา 2563 ของนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมุมมองของนักศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา จำนวน 29 คน เครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถาม เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ED 2063 การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา ของนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ พบว่า คุณลักษณะผู้สอน บริหารหลักสูตรและการบริการ ประวัติภูมิหลังของผู้เรียน การบริการของสถาบัน ลักษณะของผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน วิธีการสอน ภาระหน้าที่ของผู้เรียน เจตคติของผู้เรียน แรงจูงใจของผู้เรียนเมื่อพิจารณาโดยรวมและรายด้านมีระดับความคิดเห็นที่ระดับมาก 2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ED 2063 การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาของนักศึกษา

* Received August 23, 2021; Revised November 30, 2021; Accepted December 2, 2021

สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ที่มีเพศต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกด้าน คุณลักษณะของผู้สอน ด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการ ด้านประวัติภูมิหลังของผู้เรียน ด้านการบริหารของสถาบัน ด้านลักษณะของผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม ด้านวิธีสอน ด้านภาระหน้าที่ของผู้เรียน ด้านเจตคติของผู้เรียน ด้านแรงจูงใจของผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 0.05

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา; นักศึกษา

ABSTRACT

The objectives of this research article were 1) to study the factors affecting the learning achievement of the ED 2063 course on teaching Thai language at the primary level of Academic Year 2020 among students in the primary education field, Faculty of Education, Mahamakut Buddhist University, 2) to compare factors affecting academic achievement and the perspectives of students with different personal characteristics. The sample group used in the research was 29 students in primary education. The research instrument was a questionnaire. It was a 5-level evaluation, analyzed by using a ready-made computer program by analyzing percentage, mean, standard deviation and testing the hypothesis using t-test.

The results of research found that : 1. Factors affecting learning achievement in the ED 2063 course, teaching Thai language at primary level of students in the primary education field, Faculty of Education found that the characteristics of teachers administering courses and services Learner's background institute services, characteristics of learners and environment interaction between teachers and learners, teaching methods, learner responsibilities, learner attitude. The motivation of the learners when considering the overall and each aspect had a high level of opinion. 2. The result of comparison of factors affecting the learning achievement of the ED 2063 course on teaching Thai language at the primary level of Academic Year 2020 among students in the primary education field, Faculty of Education with different sexes, it was found that students with different sexes. There will be opinions on factors affecting academic achievement in all aspects, teacher attributes, course and service management. The background history of the learners the administration of the institute characteristics of learners and

environment, teaching methods and obligations of learners, learners' attitudes Learners' motivation, there is different at a significance level of 0.05.

Keywords : Learning Achievement; Teaching Thai Language at Elementary Level; Students

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

จากคำนักปราชญ์ราชบัณฑิตที่เคยได้ยืนอยู่เสมอได้กล่าวว่า รากฐานของตึกคืออิฐ รากฐานของชีวิตคือการศึกษา ในเมื่อบุคคลใดก็ตามที่ต้องการชีวิตที่มีคุณภาพจะต้องเป็นผู้ฝึกฝนหาความรู้ใส่ตัวอยู่ตลอดเวลา จึงเป็นการศึกษาเพื่อสร้างสรรค์ชีวิตและสังคม การศึกษา คือ เครื่องมือที่ช่วยในการพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะที่จะปรับตัวให้มีความพร้อมที่จะเผชิญกับสภาพในสังคม สิ่งแวดล้อมในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและสลับซับซ้อน ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงต้องให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก จากเหตุผลดังกล่าวความสำคัญของการศึกษาจึงได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ได้แสดงเจตนารมณ์ในการยกระดับการศึกษาไทยให้สูงขึ้นในมาตรา 10 ได้ระบุไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” และมาตรา 6 ระบุไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” (กระทรวงศึกษาธิการ) การศึกษาจึงถือเป็นกระบวนการสำคัญที่สุดของการพัฒนาคุณภาพของคนและการศึกษาก็ยังเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิต เพราะทุกช่วงเวลาของชีวิตคนนั้นจะเกิดการเรียนรู้อยู่เสมอ

การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา รัฐได้กำหนดไว้ว่า “การศึกษาจะต้องมุ่งพัฒนาคนให้เต็มไปด้วยศักยภาพ โดยต้องให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542) ได้กำหนดเกณฑ์ของการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้หรือการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้ดีขึ้น โดยในมาตรา 24 หมวดที่ 4 ได้ระบุไว้ว่า “การจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมต้องให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา สร้างหรือจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง มีการจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้

ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน ฯลฯ” และมาตรา 6 ในเรื่องของการประเมินผลทางการศึกษาของนักเรียน ระบุไว้ว่า “สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษาและให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย” (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553) กล่าวถึง การประเมินผลด้านคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา พบว่ามีปัญหาหลักสำคัญคือ สถานศึกษาทุกระดับมีคุณภาพแตกต่างกันมาก สถานศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ในกรุงเทพมหานคร และเมืองใหญ่ที่มีคุณภาพสูง นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูง สอบได้คะแนนดี แต่เป็นสัดส่วนที่น้อยเมื่อเทียบกับสถานศึกษาทั่วประเทศมีผลให้คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งประเทศอยู่ในเกณฑ์ต่ำ การที่สถานศึกษามีคุณภาพต่างกันมากทำให้เกิดปัญหาตามมามากมาย ซึ่งจากงานวิจัยของสามารถ กมขุนทด (2548) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองและชุมชนเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม: กรณีศึกษาโรงเรียนบางขวดดอนสุรณ พบว่า สภาพความเป็นหุ้นส่วนอยู่ในระดับปานกลาง บริบทต่างๆ ของโรงเรียนมีทั้งที่เป็นโอกาสและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองและชุมชน ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป ควรเป็นการต่อยอดข้อค้นพบโดยใช้การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพควบคู่กัน หรืออาจศึกษาบริบทและปัจจัยต่างๆ ที่แตกต่างกัน

จากสาระสำคัญและปัญหาในการประเมินผลทางปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ED 2063 การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีการศึกษา 2563 ของนักศึกษาศาสาวิชา การประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด มีความต้องการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ผู้สอน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของนโยบายกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 “โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสันติ” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) และเพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ตามประเด็นยุทธศาสตร์การยกระดับการศึกษา โดยมีเป้าหมาย (ผลผลิต/ผลลัพธ์) ตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 1)บัณฑิตนักปฏิบัติที่มีความซื่อสัตย์ อดทน คิดเป็น และทำงานเป็น 2)อาจารย์มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีภูมิความรู้ และมีทักษะการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning 3)ผู้บริหารทุกระดับ ทั้งระดับสาขาวิชา คณะ และมหาวิทยาลัย มีภาวะผู้นำในการพัฒนางานวิชาการให้เข้มแข็ง 4)มีหลักสูตรใหม่ หลักสูตรปรับปรุง และหลักสูตรระยะสั้นที่สอดคล้องกับการ

เปลี่ยนแปลงและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและประเทศ และ 5) มีแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

การสื่อสารในชีวิตประจำวันมีทั้งภาษาที่ใช้ถ้อยคำ ใช้กริยาท่าทาง ใช้สัญลักษณ์ และใช้สิ่งอื่นๆ ที่สามารถเป็นตัวแทนเพื่อทำความเข้าใจการสื่อสารได้ แต่ไม่ว่าเราจะใช้ภาษา ในรูปแบบใด ภาษาที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันของมนุษย์ก็สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ วจนภาษา และอวจนภาษา ภาษาเป็นสิ่งที่ใช้ถ่ายทอดความคิด เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในชีวิตประจำวันซึ่งหลายครั้งที่คนเราไม่อาจใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างที่ต้องการ เนื่องจากผู้สื่อสารไม่สามารถอธิบายให้ผู้รับสารเข้าใจได้หรือผู้รับสารไม่มีความสามารถในการรับสารที่ส่งมาจึงทำให้ความเข้าใจสารผิดเพี้ยนไป ยิ่งในปัจจุบันคนในสังคมไทยให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาไทยน้อยลง ทำให้มีการใช้ภาษาในการสื่อสารทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อย่างไม่ถูกต้องและเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งและไม่เข้าใจกัน ซึ่งการที่จะทำให้การสื่อสารนั้นเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องอาศัยความคิดและการใช้ภาษาให้ได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ (พิชญานี เจริญศิริ ไซยยะ และคณะ, 2560) การสื่อสารจะประสบความสำเร็จได้นั้นย่อมต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง ทั้งในด้านขององค์ประกอบในการสื่อสาร ซึ่งได้แก่ ผู้ส่งสาร สาร สื่อ ผู้รับสาร และปฏิกริยาโต้ตอบ โดยในกระบวนการสื่อสารนั้นผู้ส่งสารและผู้รับสารต้องรู้จักเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสมกับการสื่อสารนั้นๆ อีกทั้งการใช้ความคิดอย่างมีวิจาร์ณญาณมาไตร่ตรองและพิจารณาในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร จะทำให้การสื่อสารในครั้งนั้นมีประสิทธิภาพและเกิดความผิดพลาดน้อยลง เพื่อให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผลได้ตรงตามเป้าหมายมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าวเพื่อให้การจัดการการศึกษามีคุณภาพครบถ้วน ทั้งวงจรร้อย่างเท่าเทียมและเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัยที่คาดหวัง และมีผลสัมฤทธิ์เป็นไปตามที่กำหนด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ED 2063 การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีการศึกษา 2563 ของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต ร้อยเอ็ด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ED 2063 การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีการศึกษา 2563 ของนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด เพื่อประโยชน์ในการสร้างระบบการเรียนการสอนของรายวิชา ED 2063 การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด และความต้องการของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสมที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ED 2063 การสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา 2563 ของนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

2.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีการศึกษา 2563 รายวิชา ED 2063 การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ตามสถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ผลการวิจัยสามารถนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนการแนะแนวการศึกษาต่อของ สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

3.2 ผลการวิจัยจะช่วยให้ผู้บริหารและอาจารย์ใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนการรับ สมัครนักศึกษา และการจัดการเรียนการสอน

3.3 เป็นแนวทางในการดูแลรักษานักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

3.4 เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษา สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2563 รายวิชา ED 2063 การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา จำนวน 29 คน โดยการเลือกแบบ เจาจงเพื่อให้ได้ข้อมูลในประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการเพื่อนำมาวิเคราะห์ตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยตัวแปรที่ใช้ ในการศึกษา ตัวแปรอิสระ คือ เพศ ชาย หญิง ตัวแปรตาม คือ ด้านคุณลักษณะผู้สอน ด้านการบริหาร หลักสูตรและการบริการ ด้านประวัติภูมิหลังของผู้เรียน ด้านการบริหารของสถาบัน ด้านคุณลักษณะผู้เรียน และสิ่งแวดล้อม ด้านวิธีการสอน ด้านภาระหน้าที่ของผู้เรียน ด้านเจตคติของผู้เรียน และด้านแรงจูงใจของ ผู้เรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ED 2063 การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีการศึกษา 2563 ของนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูล ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ตอนที่ 3 ความคิดเห็นอื่นๆ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้ 1)นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บ

ข้อมูลติดต่อประสานงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อขอความร่วมมือแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง 2)แนะนำตัวต่อกลุ่มตัวอย่างพร้อมทั้งชี้แจงความมุ่งหมายการวิจัยของนักศึกษาศาขาวิชาการประถมศึกษา และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แนะนำวิธีการตอบแบบสอบถาม 3)ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความครบถ้วน และนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังต่อไปนี้ 1)ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้ ความถี่ และร้อยละ 2)ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ED2063 การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีการศึกษา 2563 ของนักศึกษาศาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย และเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3)เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ED2063 การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีการศึกษา 2563 ของนักศึกษาศาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีทดสอบ t-test

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ED 2063 การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีการศึกษา 2563 ของนักศึกษาศาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยแยกพิจารณาในแต่ละด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด 9 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมากประกอบด้วย ด้านคุณลักษณะผู้สอน ด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการ ด้านประวัติภูมิหลังของผู้เรียน ด้านการบริหารของสถาบัน ด้านคุณลักษณะผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม ด้านวิธีการสอน ด้านภาระหน้าที่ของผู้เรียน ด้านเจตคติของผู้เรียน และด้านแรงจูงใจของผู้เรียน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ED 2063 การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีการศึกษา 2563 ของนักศึกษาศาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านคุณลักษณะของผู้สอน	4.09	.45	มาก
2. ด้านบริหารหลักสูตรและบริการ	4.11	.70	มาก
3. ด้านประวัติภูมิหลังของผู้เรียน	4.21	.69	มาก

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
4. ด้านการบริหารของสถานศึกษา	4.10	.40	มาก
5. ด้านลักษณะของผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม	4.20	.68	มาก
6. ด้านวิธีการสอน	4.20	.44	มาก
7. ด้านภาระหน้าที่ของผู้เรียน	4.25	.58	มาก
8. ด้านเจตคติของผู้เรียน	4.31	.47	มาก
9. ด้านแรงจูงใจของผู้เรียน	4.24	.58	มาก
รวม	4.19	.55	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาปีการศึกษา 2563 ที่เรียนรายวิชา ED2063 การสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย(\bar{X})=4.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านเจตคติของผู้เรียน(\bar{X})=4.31 รองลงมา คือด้านภาระหน้าที่ของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย(\bar{X})=4.24 และน้อยสุด คือ ด้านคุณลักษณะของผู้สอน มีค่าเฉลี่ย(\bar{X})=4.09 ตามลำดับ

5.2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ED2063 การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีการศึกษา 2563 ของนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกด้าน (ด้านคุณลักษณะของผู้สอน ด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการ ด้านประวัติภูมิหลังของผู้เรียน ด้านการบริหารของสถาบัน ด้านลักษณะของผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม ด้านวิธีการสอน ด้านภาระหน้าที่ของผู้เรียน ด้านเจตคติของผู้เรียน ด้านแรงจูงใจของผู้เรียน) แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 จากการวิจัยในส่วนของความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษามีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.19 ไม่ว่าจะเป็นด้านคุณลักษณะผู้สอนคือวิธีการสอน ทำให้เข้าใจบทเรียนง่ายขึ้น ตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคนมีการประเมินบทเรียนตลอดเวลา ด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการ การจัดเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์ที่ส่งเสริมในการเรียนแต่ละรายวิชา อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยเหลือให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ วิชาที่เปิดสอนมีความสอดคล้องกับความ

สนใจผู้เรียน ด้านประวัติภูมิหลังของผู้เรียนนักศึกษาเลือกเรียนวิชาเอกตรงกับความสามารถของตนเอง เลือกเรียนวิชาเอกตรงกับความสนใจของตนเอง เข้าใจกระบวนการรายละเอียดในหลักสูตร ด้านการบริหารของสถาบัน ผลการวิจัยพบว่ามีสถานที่พักผ่อนนอกห้องเรียนอย่างเพียงพอ มีห้องคอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษาค้นคว้างานอย่างเพียงพอ ห้องสมุดอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ นักศึกษา ด้านคุณลักษณะผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม มีใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนมากกว่า 1 เล่ม มีสุขภาพสมบูรณ์เพียงพอที่จะศึกษาจนสำเร็จหลักสูตรและห้องเรียนมีความสะดวกเพียงพอ ด้านวิธีการสอน มีการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเรียนการสอนใช้เวลาเหมาะสม และการเรียนการสอนมีการถ่ายทอดให้เห็นถึงสถานการณ์จริงด้านภาระหน้าที่ของผู้เรียน ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ มีความรู้พื้นฐานเพียงพอที่จะศึกษาให้สำเร็จมีการทบทวนความรู้เดิมก่อนเริ่มเรียนเนื้อหาใหม่ ด้านเจตคติของผู้เรียน มีความคาดหวังในการสำเร็จการศึกษา มีการประเมินความรู้ของตนเองอย่างสม่ำเสมอมีความคาดหวังต่ออาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา และด้านแรงจูงใจของผู้เรียน อาจารย์เป็นกันเองกับนักศึกษา มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดูแลในการเรียนและ ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวในเรื่องการศึกษา สอดคล้องกับแนวความคิดของ จูรินทร์ ลักษณะวิเศษ (2552) ได้เสนอการพัฒนาการเรียนการสอนจะต้องปรับ 3 ส่วน ได้แก่ 1) หลักการเรียนการสอน นอกจากทำให้รู้ในรายวิชาที่เรียนและวิชาการแล้วก็ต้องสอนทักษะการคิดวิเคราะห์ ให้สามารถหาความหมายได้ สอนให้คิดแบบสร้างสรรค์ได้ ตัดสินใจ คิดแก้ปัญหาได้และขั้นสูงสุด คือคิดแก้ปัญหาในภาวะวิกฤติเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาหนักๆ รวมถึงมีคุณลักษณะ 3 ดี(D) (1)ประชาธิปไตย (Democracy) (2)คุณธรรมจริยธรรม(Decency) และ (3)ปลอดยาเสพติด(Drug free) 2)ครู ต้องมีการอบรมพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน 3)สื่อการเรียนการสอน ต้องมีการปรับปรุงดัดแปลง สร้างใหม่ให้เป็นเครื่องประกอบการสอน นอกจากนโยบายระดับกระทรวงศึกษาธิการแล้ว ยังมีสำนักเขตพื้นที่การศึกษา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนที่รับผิดชอบโดยตรง นอกจากนั้นชุมชน บริษัทห้างร้าน วัด องค์กรเอกชนสามารถช่วยส่งเสริม สนับสนุนอุปกรณ์ กิจกรรม การเงิน ที่จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพของการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

เมื่อพิจารณาผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงที่รับผิดชอบการเรียนรู้ของผู้เรียน มีผู้ที่เกี่ยวข้องรอบตัวของผู้เรียนที่สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ คือ ผู้บริหาร ครูอาจารย์ผู้ปกครอง ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเครือข่ายการเรียนรู้ ผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงในการใช้นโยบาย กำหนดทิศทางการพัฒนาร่วมกันกับคนในสถานศึกษา เป็นผู้ส่งเสริม สนับสนุนงบประมาณ คิดทำกิจกรรมพัฒนาครู เพื่อหาแนวทางให้นักเรียนเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพด้วยโครงการ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้ และการใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสติปัญญา ความสามารถของผู้เรียนได้ดี ผู้ปกครอง เป็นผู้ใกล้ชิดผู้เรียนซึ่งอาจจะช่วยได้หรือไม่ได้ก็ขึ้นอยู่กับความรู้ วิธีการเวลาที่ผู้ปกครองจะให้แก่บุตรหลาน แต่ในโรงเรียนอาจสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ พัฒนาทักษะต่างๆ ส่วนภูมิปัญญาท้องถิ่นคือผู้รู้

ในเรื่องหลากหลาย ก็สามารถช่วยให้ความรู้แก่ผู้เรียนได้เช่น ทางด้านดนตรี กีฬา การงานอาชีพ การเกษตร ส่วนพระก็จะช่วยกระตุ้นด้านของจริยธรรม คุณธรรม การฝึกสมาธิ เพื่อให้ผู้เรียนมีจิตใจ แน่วแน่ในการอ่านหนังสือ การฟังและการเรียนรู้ได้ดีขึ้น และจากบทความของชลเทพ ปันบุญชู (2564) กล่าวว่า การเตรียมตัวที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานักเรียนควรเตรียมในเรื่อง ดังนี้ การเลือกดู สาขาที่ตนเองสนใจ วิชาที่เรียนความชอบ โดยนักเรียนส่วนใหญ่ชอบเลือกคณะเรียนที่แตกต่างกันและ เลือกหลายคณะมากเกินไปเนื่องจากเลือกเผื่อให้สอบติดซึ่งจะเป็นข้อเสีย นักเรียนควรเลือกเพียง 2-3 คณะที่ตนเองชอบจริงๆ ที่จะทำให้นักเรียนได้เรียนในคณะที่ชอบ นักเรียนควรหาตัวเองให้พบว่าตนเอง ต้องการเรียนในสาขาใด และนอกจากนี้นักเรียนควรดูว่าสาขาที่ต้องการเรียนนั้นเรียนอะไรบ้าง เนื่องจาก แต่ละสาขาจะเน้นในความรู้ที่แตกต่างกัน เช่น วิศวกรรมเครื่องกลเน้นทางคำนวณ ทั้งกลศาสตร์และต้องมี พื้นฐานฟิสิกส์และคณิต ส่วนรัฐศาสตร์ หรือนิติศาสตร์ต้องชอบดูข่าวการเมือง ชอบค่าแบบมีเหตุมีผล อ่าง หลักการเยอะๆ ควรมีตรรกะเหตุผล ควรเก่งภาษาไทยและต้องแตกในการอ่านภาษา ส่วนที่จะเลือก บริหาร เศรษฐศาสตร์ ควรเป็นคนชอบค้าขาย มีไอเดียในการขาย ชอบคิดที่จะทำโน่นทำนี่ควรบวกลบเลข เก่งๆ เพราะเป็นวิชาที่ว่าด้วยการจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์เป็นมูลค่า

6.2 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยนักศึกษาเห็นว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเลือกดูสาขาที่ตนเองสนใจ วิชาที่เรียน ความชอบ โดยนักศึกษาเลือกเรียนสายวิชาที่ตนเองสนใจและตรงกับความสามารถของตนเองมากที่สุด ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคมทั้งจากผู้สอน เพื่อน และครอบครัว เป็นปัจจัยสำคัญ ที่ส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมรักษ์ รินรุด (2552) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า 1) ปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับ ค่อนข้างสูงกับผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสำนักงานเขตบางเขต สังกัด กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ปัจจัยด้านครู ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างต่ำกับผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน การสนับสนุนของครอบครัวและการบริการ ของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับกับผลการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 4) ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีความมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างสูงกับผลการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับ เกล้า จันทรทอน (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 พบว่า ปัจจัยด้านเจตคติวิชา

ภาษาไทย ปัจจัยใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยด้านลักษณะของครูผู้สอนปัจจัยด้านการส่งเสริมของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ร่วมกันอธิบายสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยได้ร้อยละ 72.80 สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกภรณ์ เทสิทธโชติ (2560) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการศึกษา พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (CGPA) โดยเฉลี่ย เท่ากับ 3.08 (S.D.=0.66) โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุดอยู่ที่ 4.00 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสุดอยู่ที่ 1.73 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแบบจำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (CGPA) นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ C+ คิดเป็นร้อยละ 27.64 รองลงมาคือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ B คิดเป็นร้อยละ 22.36 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ B+, A, C และ D+ คิดเป็นร้อยละ 19.51, 15.04, 13.82 และ 1.63 ตามลำดับ ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านบุคลากรทางการศึกษา และปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/เทคโนโลยี ปัจจัยด้านผู้เรียน คือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยด้านครอบครัวรายได้ของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านบุคลากรทางการศึกษา คือวิธีวัดผลประเมินผล และปัจจัยด้านโรงเรียน คือสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีความสอดคล้องกลมกลืนกับเชิงประจักษ์ นั้นแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางการเรียน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้เพราะปัจจัยด้านผู้เรียน ซึ่งประกอบไปด้วยความรับผิดชอบ ความสนใจ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นคุณลักษณะสำคัญในตัวผู้เรียนที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

7.1.1 จากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำผลมาใช้เป็นข้อมูลเพื่อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา รายวิชา ED 2063 การสอนภาษาไทยของนักศึกษา สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

7.1.2 ปัจจัยด้านผู้เรียน ควรส่งเสริมในด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนให้มากขึ้น

7.1.3 ปัจจัยด้านครู ควรส่งเสริมพัฒนาครูให้ได้รับการอบรมเรียนรู้ทางด้านวิชาชีพให้มากขึ้น

7.1.4 ปัจจัยด้านสภาพครอบครัว ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนมากขึ้น

7.1.5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย ควรส่งเสริมสภาพบรรยากาศที่เหมาะสมเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ให้มากขึ้น

7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

7.2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ED 2063 การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษาปีการศึกษา 2563 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ดอยู่ในระดับมาก ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยเพื่อให้ผู้บริหารสถาบัน ครู อาจารย์ และส่วนงานที่เกี่ยวข้องได้นำผลการวิจัยขั้นนี้ไปใช้ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน การปรับปรุงตนเองแนวทางในการรักษานักศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายการดูแลนักศึกษาเป็นที่ปรึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและบรรจุลงในกระบวนการเรียนการสอนบางรายวิชาเพื่อทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษา

7.2.2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จัดให้มีการพบปะระหว่างผู้ปกครองและอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อการรับทราบข้อมูลทางการเรียนของนักศึกษาและแนวทางการช่วยเหลือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพื่อให้ผู้ปกครองได้รับทราบถึงระดับการเรียนของนักศึกษาและสามารถนำไปปฏิบัติเป็นแนวทางการช่วยเหลือได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้นักศึกษามีผลการเรียนที่สูงมีความสุขระหว่างการเรียน สามารถเรียนจบการศึกษาได้ในระยะเวลาที่กำหนด

7.2.3 ในส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ต้องดูแลนักศึกษาจากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นและเล็งเห็นว่าเป็นส่วนที่สำคัญมาก ดังนั้นควรรักษาคุณภาพและฝึกอบรมเทคนิคการดูแลนักศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อเป็นคู่หูในการทำงานให้กับอาจารย์ที่ปรึกษา

7.2.4 ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนควรร่วมมือกันสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้ดูมีความน่าสนใจนอกเหนือจากบทเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีความสนใจในวิชาซีพีที่เกี่ยวข้อง จะได้มองเห็นอนาคตของอาชีพและคู่หูในการประกอบอาชีพ ในทุกสายวิชา

7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

7.3.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาในทุกคณะสาขาวิชาเพื่อเป็นแนวทางการดูแลนักศึกษาและเป็นแนวทางการแนะแนวการศึกษาต่อสำหรับนักเรียนก่อนการเลือกเรียนในสาขาวิชาต่างๆ

7.3.2 ควรศึกษาในเรื่องการดูแลรักษานักศึกษาเพื่อลดการออกกลางคันของนักศึกษา

7.3.3 ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ เช่น ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในแต่ละสาขาวิชาเพื่อเป็นอีกหนึ่งแนวทางการพัฒนาหลักสูตรการสอน

8. บรรณานุกรม

- กนกภรณ์ เทลินทโชติ. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. งานนิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : พัฒนาคุณภาพวิชาการ(พว).
- เกล้า จักทอน. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- จรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์. (2552). นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชลเทพ บัณฑิตชู. (2021). แนวทางการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาฉบับบูร. สืบค้นเมื่อ 17 สิงหาคม 2564. จาก <http://knowledge.eduzones.com>
- พิชญานี เจริญชัย และคณะ. (2560). เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชา การใช้ภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณเพื่อการสื่อสาร. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. (2562). เอกสารหลักสูตร มคอ.2 ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- สมนึก รินรุต. (2552). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สามารถ กมขุนทด. (2548). แนวทางการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองและชุมชนเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม : กรณีศึกษาโรงเรียนชวดอนุสรณ์. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). แนวดำเนินงานของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : คุรุสภา.